

Dreier: Jeg skal blot tillade mig at rette det Spørgsmaal til Udvalget og navnlig til den ærede Ordfører, om det efter den hidtil vundne Erfaring og efter de foreliggende Oplysninger kan antages, at de Forretninger, som de i Forslaget ommeldte Embedsmænd skulle tillægges, ville være af et saadant Omfang, at de ikke kunne overdrages til en Mænd, som tillige i Forbindelse med dem kan pleie et andet Embede eller en anden særlig Bestilling, som giver Indtægt. Det var blot denne Bemærkning, jeg vilde tillade mig.

Ordføreren: Med Hensyn til vort Forslag til § 39 i Forretningsordenen, da vil Udvalget selvfølgelig tage under Overveielse de Punkter, hvorpaa dets Opmærksomhed er henledet, navnlig med Hensyn til Muligheden af, at en Omredaction af denne Paragraph kunde lægge større Myndighed i Formandens Haand med Hensyn til at afgjøre Spørgsmaalet om tvivlsomme Afstemninger. Jeg kan ikke Andet end fuldkommen være enig med den ærede Landsstingsmand, der henlede Opmærksomheden paa de forskellige Resultater af Afstemningerne, som man har seet paa den anden Side af Rigsdagen, at det jo vistnok meget ofte er Tilfældet, at der, naar der først er affstemt paa den sædvanlige Maade, og senere affstemmes ved Navneopraab, da viser sig et større Antal af Stemmegivende ved den sidste Afstemning end ved den første; men paa den anden Side er det jo dog vist, at det er en meget betryggende Wei til at finde det sande Resultat af et Things Afstemninger, naar man under Tvivl tyer til Navneopraab. Hvorvidt man nu vil vælge denne Wei, eller man vil vælge den anden Wei, at nedlægge Myndigheden i Formandens Haand, derom kunne jo vistnok Meningerne være deelte. Fluctuationer i Henseende til Antallet af de Stemmegivende finde jo ideligt og ideligt Sted under Afstemningerne, selv i den samme Sag. Det gjælder, naar en Lov af nogen Længde bliver affstemt, at der viser sig et forskjelligt Stemmetal ved den ene Paragraph i Modsetning til den anden Paragraph, hvilken nu end Grunden dertil maatte være; og denne Betragtning, som saaledes fremgaaer af de Tagttagelser, man har fra den anden Side

af Rigsdagen, har idetmindste Udvalget derfor ikke tillagt en saadan Vægt, at det jo maatte ansee det for rigtigere, ad den Wei, som er antydet, at komme til et fyldestgjørende Resultat med Hensyn til Sikkerheden for Afstemningernes Udfald. Det forekommer mig desuden, som om den Betænkelse, der er yttret, slet ikke falder bort, om man endogaa gaaer den anden Wei, som man kan gaae, nemlig at nedlægge det Hele i Formandens Haand. Det vil dog være nødvendigt, at Formanden maa vedtage en Regel, som han vil følge i Henseende til hvor han vil antage, at der er Sikkerhed tilstede for Udfaldet af Afstemningen eller ikke, og enten denne Regel fremtræder i Regulativet eller den gjøres gjældende gennem Formandens Udøvelse af den ham i denne Henseende betroede Myndighed, kan jo dog Resultatet i Henseende til Forskjellen mellem Afstemningerne blive det samme. Naar man altsaa vil ty til Navneopraab som en Beskyttelse imod at Afstemningen kan give et Resultat, som ikke var det rette, saa forekommer det mig, at de Inconvenientser, som ere antydede, ville vise sig, enten man følger den ene Wei eller man følger den anden, og naar dette erkjendes, saa forekommer det os, at det dog er rigtigere at udtale den Regel, der skal følges i Regulativet, end at Formanden skal danne sig en Regel og derefter lede Forretningernes Gang.

Hvad det andet Indstillingspunkt angaaer, som vi have tilladt os at gjøre, om lønede Embedsmænd ved Rigsdagen, da kunne vi ikke skjønde rettere, end at de Forretninger, som de omhandlede Functioner medføre, ere af den Betskaffenhed, at dermed ikke lader sig forene andre Embeder af en saadan Betskaffenhed, at Forretningerne ved Rigsdagen kunne ansees for at være en Bisag. Ligesom Bureauchefens Stilling medfører vedvarende Forretninger ved Bureauet, Forretninger, som jo efter vor Indstilling ikke ville standse, fordi Rigsdagen adskilles, men ville vedvare i Mellemtiden, og ved Siden deraf Forretninger vedkommende Revisionen af det ene Things Lidende, saalænge det er samlet, saaledes vil uden Tvivl Enhver, der er Medlem af Landsstinget, erkjende det særdeles anstrengende Arbejde, som